1 La 15.07.2014, persoana vătămată CD a sesizat organele de urmărire penală cu faptul că numitul AB se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de hărțuire sexuală, faptă prevăzută la art. 223 din Codul penal, constând în aceea că, în mod repetat, i-a pretins favoruri de natură sexuală în cadrul relațiilor de muncă, inclusiv în prezența altor colegi, situație care a pus-o într-o situație umilitoare. Persoana vătămată a arătat că ultimul act de hărțuire sexuală a avut loc la data de 14.07.2014, în aceleași împrejurări și că dorește tragerea la răspundere penală a numitului AB și că se constituie parte civilă cu o sumă pe care o va indica ulterior.
La data de 17.07.2014 s-a dispus începerea urmăririi penale cu privire la faptă, iar la data de 31.07.2014 a fost dispusă efectuarea în continuare a urmăririi penale cu privire la suspectul AB. La data de 01.08.2014 suspectul a fost audiat în această calitate, ulterior acestui moment nu s-a mai efectuat niciun act procedural care să îi fi fost comunicat.
La 15.09.2017, față de datele speței:

A. termenul de prescripție a răspunderii penale nu era împlinit, termenul de 3 ani nefiind depășit cu încă o dată;

B. termenul de prescripție a răspunderii penale era împlinit;

C. inculpatul nu poate răspunde penal întrucât lipsește plângerea prealabilă.

Răspuns: B

2 Prin sentința penală nr. 200/2016, Judecătoria a dispus condamnarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prevăzută de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal, cu aplicarea art. 75 alin. (2) lit. b) din Codul penal, instanța dând efectul corespunzător circumstanțelor atenuante. Pentru a dispune în acest sens, instanța a reținut că, la 15.02.2015, în jurul orei 13: 15, în timp ce conducea un autoturism pe o stradă din București, inculpatul nu a respectat regimul legal de viteză admis pentru sectorul de drum respectiv și a accidentat-o pe X care se angajase în traversarea regulamentară a străzii, provocându-i leziuni care au avut ca urmare decesul acesteia. S-au reținut circumstanțele personale pozitive ale inculpatului, cu precădere nivelul înalt de educație și situația sa socială și familială.
Elementele reținute ca circumstanțe personale:

A. se încadrează în dispozițiile art. 75 alin. (2) lit. b) din Codul penal;

B. nu se încadrează în dispozițiile art. 75 alin. (2) lit. b) din Codul penal;

C. nu pot fi valorificate în procesul de individualizare a pedepsei.

Răspuns: B

3 Inculpatul este judecat pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie calificată, prevăzută de art. 233, 234 alin. 1 lit. a) din Codul penal. În fapt s-a constatat că, la 15 ianuarie 2017, în jurul orei 14, inculpatul s-a întâlnit cu victima, a pulverizat asupra acesteia o substanță dintr-un spray paralizant, producându-i astfel o imobilizare temporară și parțială. Folosindu-se de starea victimei, inculpatul a luat geanta acesteia în care se aflau suma de 15.000 de lei și alte bunuri de folosință personală. Fiind surprins de o patrulă de poliție, inculpatul a fugit și, ajungând pe malul unui râu, a aruncat sprayul paralizant și geanta în apă. Organele de poliție au reușit să recupereze geanta persoanei vătămate, care i-a fost ulterior restituită, astfel încât prejudiciul material a fost recuperat în totalitate. Sprayul paralizant nu a putut fi recuperat din apele râului.
Prin sentința penală din 20 noiembrie 2017, instanța l-a condamnat pe inculpat la pedeapsa de 4 ani închisoare și interzicerea unor drepturi, a constatat că persoana vătămată nu s-a constituit parte civilă și a dispus confiscarea sumei de 25 de lei reprezentând contravaloarea sprayului paralizant care nu a putut fi recuperat.
În raport de datele speței:

A. executarea pedepsei principale putea fi suspendată sub supraveghere;

B. dispoziția de confiscare a sumei de 25 de lei este legală;

C. instanța trebuia să aplice dispozițiile art. 75 alin. (1) lit. d) din Codul penal, întrucât prejudiciul a fost integral acoperit.

Răspuns: B

4 În noaptea de 4/5 octombrie 2017, AB, FR și PG s-au deplasat pe un câmp unde cunoșteau că există o conductă magistrală de motorină. Folosind lopeți și târnăcoape, inculpații au început să sape în locul unde știau că este îngropată conducta, cu scopul de a sustrage combustibil petrolier. La un moment dat, după ce au ajuns la nivelul conductei, iar AB se ocupa cu montarea unui dispozitiv pe aceasta, au observat în apropiere un autoturism, motiv pentru care au abandonat activitatea și au fugit, lăsând la locul faptei uneltele utilizate.
Fapta comisă de AB, FR, PG constituie:

A. tentativă la infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art. 32 din Codul penal, raportat la art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b) și alin. (3) lit. a) din Codul penal;

B. tentativă la infracțiunea de furt calificat prevăzută de art. 32 din Codul penal, raportat la art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b), alin. (3) lit. a) cu aplicarea art. 77 lit. a) din Codul penal;

C. nu constituie infracțiune, fiind vorba despre acte preparatorii care nu sunt incriminate.

Răspuns: B

5 În ziua de 15 august 2017, inculpatul se deplasa pe drumul european E22 cu bicicleta. Văzând la marginea drumului o tonetă cu legume, inculpatul a oprit bicicleta și, profitând de faptul că vânzătorul nu se afla la tonetă, a sustras o lădiță cu struguri pe care a așezat-o pe portbagajul bicicletei. În timp ce lega lădița cu struguri pe portbagaj pentru a o putea transporta, a fost surprins de un agent de poliție îmbrăcat în uniforma corespunzătoare, care efectua patrulare în zonă. Agentul de poliție s-a prezentat și l-a întrebat pe inculpat dacă a cumpărat strugurii. Inculpatul i-a aplicat acestuia două lovituri cu pumnul în zona feței și a fugit cu bicicleta și cu lădița de struguri. Agentul de poliție a suferit leziuni evaluate la 1-2 zile de îngrijiri medicale, care nu i-au pus viața în primejdie. Încadrarea juridică a faptelor comise de inculpat este:

A. infracțiunea de furt, prevăzută de art. 228 alin. (1) din Codul penal în concurs cu infracțiunea de ultraj, prevăzută de art. 257 alin. (1), (4) din Codul penal raportat la art. 193 alin. (2) din Codul penal;

B. infracțiunea de tâlhărie, prevăzută de art. 233 din Codul penal;

C. infracțiunea de tâlhărie, prevăzută de art. 233 din Codul penal, în concurs cu infracțiunea de ultraj, prevăzută de art. 257 alin. (1), (4) din Codul penal raportat la art. 193 alin. (2) din Codul penal.

Răspuns: C

6 La data de 11 ianuarie 2016 inculpatul MI i-a adus la cunoștință inculpatului TE că o casă de vacanță nu este locuită, proprietarii venind la aceasta doar în weekend. De asemenea, inculpatul MI i-a spus inculpatului TE că în respectiva casă de vacanță sunt mai multe bunuri de valoare și că are în posesie o cheie de acces pe care o folosea soția sa care presta servicii de menaj. Inculpatul MI i-a dat cheia inculpatului TE, acesta stabilind ca, într-o noapte viitoare să pătrundă în casă și să sustragă bunuri, pe care să le împartă, ulterior cu celălalt inculpat.
În noaptea de 20/21 ianuarie 2016, inculpatul TE, folosind cheia primită de la inculpatul MI, a pătruns singur în casa de vacanță aparținând persoanelor vătămate AB și AD și a sustras un televizor color, un set de tacâmuri de argint și mai multe bijuterii din aur; toate bunurile au fost duse de inculpat în autoturismul său. În timp ce se deplasa spre locuința sa cu bunurile sustrase, inculpatul TE a fost oprit de un echipaj de poliție care a constatat că bunurile din autoturism sunt sustrase.
În aceste condiții a fost înregistrat un dosar penal având ca obiect săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b), d), alin. (2) lit. b) din Codul penal pentru inculpatul TE și complicitate la furt calificat, prev. de art. 48 din Codul penal raportat la art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b), d), alin. (2) lit. b) din Codul penal pentru inculpatul MI.
La data de 13 ianuarie 2016 a intrat în vigoare un act de amnistie generală.
Raportat la situația de fapt prezentată:

A. actul de amnistie are efect asupra ambilor inculpați, întrucât hotărârea de sustragere a bunurilor a fost luată anterior datei de 13 ianuarie 2016;

B. actul de amnistie are efect numai asupra inculpatului MI, deoarece activitatea infracțională desfășurată de inculpatul TE este ulterioară datei de 13 ianuarie 2019;

C. actul de amnistie nu are efect asupra niciunui inculpat.

Răspuns: C

7 Victima, având în mână un cuțit, a pătruns prin efracție, în timpul nopții, în locuința inculpatului. Inculpatul a auzit zgomot, s-a dus să verifice sursa acestuia și s-a întâlnit cu victima în bucătărie. Victima s-a îndreptat spre inculpat cu cuțitul în mână, strigând „te tai!". Inculpatul a lovit-o cu pumnul și a încercat să îi ia cuțitul din mână. Victima a alunecat și a căzut, iar în cădere s-a lovit cu capul de un dulap. După câteva zile, victima a decedat, decesul fiind în legătură de cauzalitate cu activitatea inculpatului. În această situație:

A. inculpatul a acționat în legitimă apărare;

B. inculpatul răspunde penal pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;

C. inculpatul a acționat în condițiile depășirii limitelor legitimei apărări.

Răspuns: A

8 În perioada 2014 - 2016, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, X, avocat, a formulat plângeri care au constituit obiectul a 30 de dosare înregistrate la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, Direcția Națională Anticorupție și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cunoscând și fiind conștient că faptele reclamate împotriva lui D, procuror, sunt nereale.
În urma plângerilor formulate de X, la cele trei parchete s-au constituit mai multe dosare în care s-au efectuat acte de urmărire penală conform competenței, respectiv cercetare la fața locului, audieri de persoane, depunerea înscrisurilor pe care procurorii le-au apreciat ca necesare soluționării cauzei, precum și alte verificări specifice. Toate dosarele constituite ca urmare a sesizărilor formulate de X au fost clasate anterior datei de 30.07.2016 pentru că faptele nu există. La 31.07.2016, D a formulat plângere împotriva lui X sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 268 din Codul penal.
La 15.08.2016, audiat ca suspect, X a declarat că a ticluit plângerile, dar nu le-a depus cu intenția de a induce în eroare organele judiciare, respectiv pentru a obține tragerea la răspundere penală a persoanei vătămate în baza unor plângeri ce vizau fapte nereale, ci în scop șicanator, urmărind prin plângerile penale formulate să producă doar disconfort, scopul urmărit fiind de a răzbuna ofensa adusă de D fiicei sale. De asemenea, a declarat că, verificând plângerile depuse, a constatat că unele, care au fost conexate la dosare deja înregistrate, nu îndeplineau condițiile prevăzute de lege pentru a constitui acte de sesizare valabile, dar, raportat la plângeri anterioare, aduceau acuzații noi lui D. X a recunoscut că toate aspectele relevate în cele 30 de plângeri sunt nereale.
Fapta săvârșită de X:

A. constituie infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare prevăzută în art. 268 alin. (1) din Codul penal, în formă continuată.;

B. nu constituie vreo infracțiune, pentru că unele plângeri au fost informe, iar X nu a acționat cu intenție;

C. constituie infracțiunea prevăzută de art. 268 alin. (1) și (2) din Codul penal, în formă continuată, însă este incidentă cauza de nepedepsire.

Răspuns: A

9 La data de 12 februarie 2015 a rămas definitivă hotărârea prin care G, în vârstă de 32 de ani, a fost condamnat la o pedeapsă de 7 ani închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate de violență. De asemenea, printre altele, instanța, analizând corect circumstanțele faptei comise, a aplicat și pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. h și n din Codul penal pe o perioadă de 2 ani. Instanța a constatat că persoana vătămată nu s-a constituit parte civilă în cauză.
Condamnatul G a început executarea pedepsei, fiind încarcerat la data de 14 februarie 2015.
Prin hotărârea penală definitivă la 13 august 2019, instanța, constatând că G a prestat mai multe zile de muncă pe parcursul executării pedepsei, că se află în executarea pedepsei în regim semideschis și apreciind că a dat dovezi temeinice de îndreptare și că se poate reintegra în societate, a dispus liberarea condiționată a restului de pedeapsă neexecutat. Instanța a impus, de asemenea, ca G să nu comunice cu victima infracțiunii de violență pentru care fusese condamnat pe toată durata termenului de supraveghere și să urmeze un curs de pregătire școlară pe o perioadă de 10 luni.
Față de circumstanțele speței, soluția instanței prin care s-a dispus liberarea condiționată a lui G:

A. este nelegală în ceea ce privește durata termenului în care urma a fi executată obligația de a urma un curs de pregătire școlară;

B. este nelegală întrucât fracția de două treimi din pedeapsă nu s-a împlinit;

C. este nelegală în ceea ce privește obligația ca G să nu comunice cu victima infracțiunii de violență pentru care fusese condamnat pe toată durata termenului de supraveghere.

Răspuns: C

10 În luna iunie 2015 a avut loc constituirea unui grup infracțional organizat din care au făcut parte AB, AC, AD și BB și alte persoane neidentificate, scopul grupului fiind acela de a săvârși infracțiuni pe teritoriul Franței și de a disimula originea bunurilor astfel obținute.
În cursul urmăririi penale s-a stabilit că, la 17.07.2015, în timp ce se afla în orașul Lyon din Franța, inculpatul AB (cetățean român), ajutat de alte 3 persoane care au rămas neidentificate, prin efracție, a sustras suma totală de 2.400.000 de euro dintr-un bancomat al băncii H. Ulterior banii au fost împărțiți între cei 4 făptuitori, suma de 600.000 de euro revenindu-i inculpatului AB.
S-a mai stabilit că, în urma înțelegerii anterioare, din iunie 2015, inculpatul AB, folosindu-se de acte de identitate false, a transferat suma totală de 125.000 euro pe numele inculpaților AC și AD.
Inculpații AC și AD cunoșteau proveniența banilor și anume că aceștia provin din suma de 600.000 de euro.
La 17.09.2015, inculpații AC și AD au transferat suma de 115.000 euro în contul SC A SRL al cărei administrator este inculpata BB (soția lui AB), în descrierea operațiunilor bancare fiind menționate „plată ff nr. 456/2015", „plată ff nr. 459/2015" și „plată ff nr.460/2015". S-a reținut că inculpata BB, administratorul SC A SRL, a întocmit cele trei facturi fiscale pe numele inculpaților AC și AD, în cuprinsul acestora fiind menționate operațiuni comerciale care nu au existat în realitate, respectiv cumpărarea de către cele două persoane fizice a unor materiale de construcții.
S-a mai reținut că, la data de 18.09.2015, înainte ca organele de urmărire penală să se fi sesizat, AD a denunțat și a facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a celorlalți participanți.
Față de toate acestea, la data de 20.10.2019:

A. inculpatul AD nu va putea beneficia cauza de nepedepsire a infracțiunii prevăzute de art. 367 din Codul penal;
B. răspunderea inculpatului AB pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat poate fi antrenată conform legii penale române, chiar și în lipsa autorizării prealabile a procurorului general, fiind infracțiunea predicat pentru infracțiunea de spălarea banilor;
C. infracțiunea de spălare a banilor nu poate fi reținută întrucât infracțiunea predicat a fost săvârșită pe teritoriul altui stat.

Răspuns: A

11 Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătorie s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei AB pentru săvârșirea infracțiunilor de tentativă la înșelăciune, prev.de art.20 C.pen rap. la art.215alin(1), (2), (3) C.pen din 1968, fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, prev. de art. 290 alin(1), cu aplic. art.41 alin(2) C.pen din 1968 (4 acte materiale), complicitate la fals material în înscrisuri oficiale, prev. de art. 26 C.pen rap.la art. 288 alin (1) C.pen din 1968 și uz de fals, prev. de art.291 teza I C.pen din 1968..
Ulterior trimiterii în judecată, la data de 22.09.2017, inculpata a depus la dosarul cauzei un acord de mediere cu persoana vătămată S.C. B IFN SA, cu privire la infracțiunea de tentativă la înșelăciune, prin care persoana vătămată și-a exprimat voința în sensul exonerării de răspundere penală a inculpatei pentru această infracțiune și renunțării la orice pretenție față de aceasta.
La termenul de judecată din 16.11.2017, anterior citirii actului de sesizare, inculpata a arătat personal că recunoaște în totalitate infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, complicitate la fals material în înscrisuri oficiale și uz de fals pentru care a fost trimisă în judecată, cunoaște și nu contestă probele administrate în cursul urmăririi penale. Instanța nu a mai administrat probe noi în cursul cercetării judecătorești, cu excepția înscrisurilor depuse de inculpată în circumstanțiere.
Inculpata AB a solicitat judecarea cauzei în procedura simplificată. În raport de această solicitare, instanța de judecată:

A. admite cererea de judecare în procedura simplificată și dispune achitarea iulpatei sub aspectul infracțiunii de tentativă la infracțiunea de înșelăciune, pe baza probelor existente și a înscrisurilor depuse în circumstanțiere;
B. admite cererea inculpatei de judecare a cauzei în procedura simplificată;
C. judecă în procedura obișnuită.

Răspuns: C

12 AB a fost condamnat prin sentința penală din 07 iulie 2017 a Judecătoriei X la 1 an închisoare pentru complicitate la furt calificat, fiind judecat în lipsă. Hotărârea a fost pusă în executare, AB fiind prins și încarcerat. La data încarcerării persoanei condamnate i s-a înmânat hotărârea prin care a fost condamnat.
Împotriva sentinței de condamnare AB nu a declarat apel, sentința penală rămânând definitivă la data de 01.08.2017.
AB formulează cerere de redeschidere a procesului penal.
Instanța investită cu soluționarea acestei cereri:

A. o respinge ca inadmisibilă întrucât persoana condamnata nu a apelat la o cale ordinară de atac;
B. o respinge ca nefondată;
C. o admite întrucât persoana condamnată nu a avut deschisă calea apelului peste termen.

Răspuns: A

13 Prin sentința penală din 03.03.2017, în temeiul art.16 alin.(1) lit. f) C. p.p. Tribunalul a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul A, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, pentru că, la 15.10.2016, acesta a decedat, așa cum rezultă din certificatul de deces depus la dosar.
Împotriva acestei hotărâri a declarat apel în termen legal X, soția inculpatului, solicitând continuarea procesului penal pentru a dovedi nevinovăția lui A și trimiterea cauzei spre rejudecare pentru că instanța de fond a interpretat greșit probatoriul în cauză și, ca urmare, a reținut o situație de fapt greșită.
Apelul declarat de X este:

A. fondat, dar numai pentru motivul greșitei aprecieri a probatoriului în condițiile în care instanța de apel constată că a existat o astfel de greșeală, urmând să se dispună trimiterea spre rejudecare;
B. inadmisibil;
C. nefondat.

Răspuns: C

14 În cursul judecării cauzei la Judecătorie, inculpatul trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de furt a decedat. Persoana vătămată s-a constituit parte civilă în termen legal și a prezentat toate probele necesare pentru soluționarea acțiunii civile, dar a decedat și ea înainte de terminarea cercetării judecătorești.
După ce soluționează acțiunea penală, instanța:

A. lasă acțiunea civilă nesoluționată;
B. respinge acțiunea civilă;
C. admite acțiunea civilă și o soluționează potrivit probelor administrate, chiar dacă moștenitorii părții civile nu își exprimă opțiunea continuării acțiunii civile.

Răspuns: A

15 În cursul urmăririi penale efectuată într-o cauză având ca obiect comiterea infracțiunii de trafic de influență de către suspectul. Z.P., parchetul a solicitat la data de 2.03.2015 Judecătorului de drepturi și libertăți încuviințarea supravegherii tehnice față de acesta constând în interceptarea comunicațiilor și a oricărui tip de comunicare la distanță pe o perioadă de 30 de zile. Cererea a fost admisă iar măsura de supraveghere tehnică a fost prelungită succesiv până la data de 26.08.2015. În această cauză rechizitoriul a fost întocmit la data de 2.02.2017.
La data de 14.05.2016 organele de urmărire penală s-au sesizat din oficiu cu privire la comiterea infracțiunilor de trafic de influență și și abuz în serviciu de către Z.P. formându-se un nou dosar penal. În noul dosar constituit, procurorul a formulat două cereri distincte prin care s-a solicitat, autorizarea măsurii de supraveghere constând în interceptarea comunicațiilor și a oricărui tip de comunicare la distanță, respectiv, prin a doua cerere formulată, supravegherea video, audio sau prin fotografiere în spații private. Aceste cereri au fost admise de Judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, măsurile fiind prelungite succesiv pe o durată de 2 luni (pentru prima cerere), respectiv 30 de zile (pentru a doua cerere). La data de 31.01.2017 față de inculpatul Z.P. s-a dispus luarea măsurii arestării preventive în această cauză, inculpatul luând astfel cunoștință de probele cauzei.
În cursul procedurii în camera preliminară având ca obiect primul dosar în care inculpatul a fost trimis în judecată, acesta a invocat nulitatea măsurilor de supraveghere dispuse în ceea ce îl privește, determinată de încălcarea prevederilor legale cu privire la durata maximă pentru care pot fi dispuse, solicitând excluderea din materialul probator a proceselor verbale de redare a activităților de supraveghere.

A. cererea inculpatului este fondată, impunându-se excluderea probelor obținute prin valorificarea măsurilor de supraveghere dispuse în această cauză;
B. cererea inculpatului este fondată, impunându-se restituirea cauzei la procuror;
C. cererea inculpatului este nefondată, probele și mijloacele de probă fiind legal administrate.

Răspuns: C

16 Condamnatul B, deșinut în penitenciarul aflat în circumscripția teritorială a Judecătoriei P, a formulat contestație la executare împotriva sentinței penale nr. 34/26.04.2018 pronunțată în dosarul X/2017 al Judecătoriei F, prin care a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare cu privare de libertate. Prin această contestație condamnatul a solicitat deducerea din durata pedepsei aplicate a perioadelor de arest preventiv și de arest la domiciliu pe care le-a executat în baza mandatelor de arestare preventivă emise într-o altă cauză penală (dosarY/2016) și în care s-a pronunțat s.p. nr. 136/20.09.2016 a Judecătoriei F..
Contestația la executare a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei F, iar prin s.p. nr. 4/09.01.2019 această instanță a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei P, apreciată ca fiind competentă din punct de vedere teritorial întrucât în circumscripția acesteia se afla locul de deținere a inculpatului.
Prin s.p. nr.191/09.02.2019, Judecătoria P. a admis excepția de necompetență teritorială invocată de procuror și a declinat în favoarea Judecătoriei F. competența de soluționare a cauzei, ca instanță de executare. A constatat existența conflictului negativ de competență și a înaintat dosarul Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru soluționarea acestuia, întrucât cele două judecătorii sunt în circumscripția unor curți de apel diferite.
În această cauză competența de soluționare a contestației la executare revine:

A. Judecătoriei P, instanță în circumscripția căreia se află locul de deținere a condamnatului;
B. Judecătoriei F, ca instanță de executare.;
C. Judecătoriei F, ca instanță mai întâi sesizată.

Răspuns: A

17 Într-un dosar penal având ca obiect savârsirea infractiunii de abuz în serviciu, prev. si ped. de disp.art. 297 C.pen. prin ordonanta din data de 30.09.2018 s-a dispus efectuarea in continuare a urmăririi penale față de suspectul B.C La data de 02.10.2018, avocatul suspectului B.C a formulat cerere prin care solicita consultarea dosarului cauzei. În aceste conditii:

A. procurorul nu poate restrictiona in nicio situație consultarea dosarului de catre avocatul suspectului BC;

B. procurorul poate restrictiona motivat consultarea dosarului de catre avocatul suspectului BC pentru numai cel mult 10 zile, daca prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfasurari a urmaririi penale;

C. avocatului suspectului BC nu îi poate fi restrictionat dreptul de a consulta declaratiile subiectului procesual pe care îl asista ori îl reprezinta.

Răspuns: C

18 Judecătoria Sector 3 București a fost sesizată cu judecarea cauzei având ca obiect săvârșirea de catre inculpatul AB a infracțiunii prev. și ped. de disp. art. 229 C.pen. - furt calificat. În cadrul procedurii de cameră preliminară, inculpatul AB a invocat nelegalitatea probelor administrate prin declaratiile de martor apartinand lui AC, SM si CA. Partea civila nu a formulat cereri si exceptii in camera preliminara.
Soluționând cauza, judecatorul de camera preliminară a respins cererile și exceptiile invocate de inculpat și constatând legalitatea sesizarii instantei, a administrarii probelor și a efectuarii actelor de urmaire penala, a dispus începerea judecății. Celelalte probe administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de către inculpatul AB:

A. nu pot fi administrate din oficiu de catre instanta de judecată;

B. pot fi administrate din oficiu de catre instanța de judecata, dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevarului și justa solutionare a cauzei;

C. sunt avute în vedere de instanța la deliberare, numai dacă au fost readministrate în cursul cercetării judecătorești.

Răspuns: B

19 A. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau alte violenţe prev. de art.193 alin.(2) C. pen., constând în aceea că, în data de 23.12.2018, pe fondul unui conflict anterior, a aplicat persoanei vătămate B. o lovitură de intensitate medie, cu o rangă metalică, în zona capului, provocându-i acesteia leziuni ce au necesitat pentru vindecare 5-8 zile de îngrijiri medicale, fără a-i pune viața în pericol.

Judecătoria Sectorului 8 București, în absenţa asistenţei juridice a inculpatului, neobligatorii având în vedere maximul special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracţiunea dedusă judecăţii, a audiat inculpatul, care a negat comiterea faptei, persoana vătămată și martorul ocular C. și, apreciind, în urma analizei coroborate a materialului probator administrat în cauză, cu respectarea drepturilor procesuale ale părții și ale subiectului procesual principal, că se impune schimbarea încadrării juridice date faptei prin actul de sesizare, a schimbat încadrarea juridică a faptei deduse judecății din infracțiunea de loviri și alte violenţe prev. de art. 193 alin. (2) C. pen. în tentativă la infracțiunea de omor prev. de art. 32 rap. la art. 188 alin. (1), (2) C. pen. În consecință a dispus, în baza art. 50 rap. la art. 36 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. declinarea competenței soluționării cauzei în favoarea Tribunalului București.

Instanța nou sesizată a respins cererea inculpatului, asistat de apărător din oficiu, de readministrare a probatoriului şi a menținut, în baza art. 50 alin. (2) C. proc. pen. probele administrate, actele îndeplinite și măsurile dispuse de Judecătoria Sectorului 8 București faţă de necesitatea soluționării cauzei într-un termen rezonabil. Nemaifiind alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, a declarat terminată cercetarea judecătorească, a acordat cuvântul în dezbateri iar în urma deliberării l-a condamnat pe inculpatul A. la 5 ani închisoare pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor prev. de art. 32 rap. la art. 188 alin. (1), (2) C. pen.

Împotriva acestei soluții inculpatul A. a declarat în termen legal apel, criticând-o sub aspectul legalității și temeiniciei, invocând faptul că este nevinovat de comiterea infracțiunii imputate.

La primul termen de judecată instanța de control judiciar a audiat, potrivit art. 420 alin. (4) C. proc. pen., inculpatul, care și-a păstrat poziția procesuală de negare a faptei și a acordat cuvântul cu privire la cererile de probatorii. Apelantul inculpat a solicitat reaudierea intimatei persoane vătămate și a martorului ocular C., contestând realitatea celor afirmate de aceștia și relevând existența unei relații de dușmănie. În susținerea cererii sale a invocat dispozițiile art. 420 alin. (5) C. proc. pen. și eventuala aplicare prioritară a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Instanța de apel a acordat cuvântul procurorului cu privire la cererea formulată de apelantul inculpat. Concluziile reprezentantului Ministerului Public, având în vedere temeiul juridic invocat de apelantul inculpat, sunt de:

A. respingere a cererii de probatorii întrucât admisibilitatea și modul de administrare a probelor constituie aspecte ce exced ipotezei art.6 din Convenţie care garantează dreptul la un proces echitabil, fiind guvernate exclusiv de legislaţia naţională a statelor semnatare ale Convenției, iar reaudierea intimatei persoană vătămată B. și a martorului C., chiar dacă sunt probe esențiale în soluționarea acțiunii penale, nu este impusă de dispozițiile procesual penale naționale și nici nu este necesară justei soluționări a cauzei, depozițiile acestora regăsindu-se la dosar și fiind câștigate cauzei;
B. admitere a cererii de probatorii întrucât un aspect important al unui proces penal echitabil este posibilitatea pe care o are inculpatul de a fi confruntat cu martorii în prezenţa judecătorului care, în cele din urmă, se pronunţă asupra cauzei. Având în vedere faptul că nici intimata persoană vătămată B. şi nici martorul ocular C. nu au fost audiați de către prima instanță de judecată ce a pronunțat sentința apelată se impune audierea acestora de către instanța de apel;
C. respingere a cererii de probatorii întrucât, deși principiul nemijlocirii este consacrat atât de dispozițiile legale naționale cât și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului aferentă art.6 din Convenție, modificarea compunerii completului de judecată din prima instanță nu este de natură să pună la îndoială imparţialitatea instanței, iar apelantul inculpat a avut posibilitatea de a adresa întrebări intimatei persoană vătămată și martorului C. cu ocazia audierii acestora de către Judecătoria Sectorului 8 București, neavând relevanţă împrejurarea că la acel moment nu era asistat juridic.

Răspuns: B

20 Faţă de domnul AB, resortisant polonez cu domiciliul în România, autoritatea judiciară competentă din Polonia a emis un mandat european de arestare în scopul executării unei pedepse cu închisoarea de doi ani.
Cererea de executare a acestui mandat a fost înregistrată pe rolul Curţii de Apel Braşov.
În mandatul european de arestare, s-a precizat că persoana în cauză nu a fost prezentă personal la procesul în urma căruia s-a pronunţat hotărârea prin care s-a aplicat pedeapsa menţionată. S-a mai arătat că atât citaţia pentru proces, cât şi copia hotărârii de condamnare au fost trimise la adresa indicată de domnul AB pentru notificări şi au fost primite de o persoană majoră cu domiciliul la această adresă, bunicul acestuia, în conformitate cu articolul 132 din Codul de procedură penală polonez. În plus, domnul AB şi-a recunoscut vinovăţia şi a acceptat în mod anticipat pedeapsa propusă de Ministerul Public din Polonia.
În faţa Curţii de Apel Braşov, domnul AB a susţinut ca motiv de neexecutare a mandatului european de arestare faptul că citaţia pentru procesul în urma căruia s-a pronunţat hotărârea prin care s-a aplicat pedeapsa nu îndeplineşte cerinţele prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare şi procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI.
Având în vedere jurisprudenţa CJUE în materie, reprezentantul Ministerului Public va susţine, în mod valabil, cu privire la motivul de neexecutare a mandatului european de arestare invocat de domnul AB:

A. noţiunile „citată personal” şi „a primit efectiv, prin alte mijloace, o informare oficială cu privire la data şi locul stabilite pentru respectivul proces, în aşa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că persoana în cauză a avut cunoştinţă de procesul stabilit”, prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, sunt noţiuni de drept naţional al fiecărui stat membru, astfel încât acestea trebuie interpretate în cauză exclusiv prin raportare la dispoziţiile dreptului polonez;

B. citaţia care nu a fost notificată direct persoanei în cauză, ci a fost predată, la adresa acesteia din urmă, unei persoane adulte din gospodăria sa, care s-a angajat să predea citaţia persoanei solicitate, fără ca mandatul european de arestare să permită să se stabilească, eventual, dacă această persoană adultă a predat efectiv citaţia persoanei interesate, nu îndeplineşte prin ea însăşi condiţiile prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI;

C. citaţia care nu a fost notificată direct persoanei în cauză, ci a fost predată, la adresa acesteia din urmă, unei persoane adulte din gospodăria sa, care s-a angajat să predea citaţia persoanei solicitate, fără ca mandatul european de arestare să permită să se stabilească, eventual, dacă această persoană adultă a predat efectiv citaţia persoanei interesate, îndeplineşte prin ea însăşi condiţiile prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI.

Răspuns: B